

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

VI. Soluuntur argume[n]ta ex Scripturis depro[m]pta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

QVARTO, in VII. Synodo act. 3. & VIII. Synodo, act. vlt. can. 1. dicunt Patres se venerari, & recipere etiam localium Conciliorum decreta, immò in eadem VII. Synodo vocantur eiusmodi decreta diuinitùs inspirata. Superest, vt argumenta aduersariorum proponamus, & diluamus.

CAPVT VI.

Soluuntur argumenta ex Scripturis deprompta.

ADVERSARIJ quatuor argumentorum genera nobis obiiciunt. Vnum ex Scripturis petunt. Alterum ex testimonijs Patrum. Tertiù ex ipsis Concilijs, quæ vel cum alijs Concilijs, vel cum Scripturis non rarò pugnare videntur. Quartum ex naturali ratione. Sed primum nullas ferè habet vires, ideo breuissimè refutabitur.

OBIICIIT igitur Calvinus lib. 4. Instit. cap. 9. §. 3. illa loca *Caluing.*
Testamèti veteris, in quibus omnes Pastores & Sacerdotes, atque Prophetae reprehenduntur non solùm improbitatis, sed etiam ignorantia, & erroris. Quale est illud Isai. 56. *Speculatores eius cæci omnes, neque quidquam nouerunt, omnes canes muti, nec valent latrare, iacentes dormiunt, & amant dormitionem, & Pastores ipsi nihil sciunt, nec intelligunt.* Item illud Osee 9. *Speculator Ephraim cum Deo, laqueus aucupis, odium in domo Dei.* Et illud Hierem. 6. *A Propheta & ad sacerdotem, quisq; sectatur mendacium.* Et cap. 14. *Propheta mendacium prophetant in nomine meo.* Denique illud Ezechielis 22. *Coniuratio Prophetarum in medio eius, sicut leo rugiens, & qui rapit prædam, sacerdotes eius violarunt legem meam, & prophetauerunt sancta mea.*

Sed hæc omnia tribus modis soluuntur. PRIMVM enim *& omnes. aliq.*
frequentissimum est in sacris literis, vt propter aliquos malos reprehendantur omnes, propter aliquos bonos laudentur omnes, quo videlicet vehementior sit tum vituperatio, tum commèdatio. Annotauit id S. Augustinus libro de vnitæ Ecclesiæ, cap. 12. & multa ex diuinis literis exempla peti possent, sed vnum hoc loco sufficiet. Scribit Apostolus ad Philip. c. 2. *Omnes quarunt, quæ sua sunt, nõ quæ Iesu Christi.*

Et tamen cap. I. iam dixerat quosdam ex contentione, quosdam ex caritate Christum annunciare. Et cap. 3. ait: *Imitatores mei estote, & obseruate eos, qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram, multi enim ambulant, quos saepe dicebam vobis, nunc autem & stens dico, inimicos crucis Christi.* Et quæ sequuntur. Si igitur quidam ex caritate Christum annunciabant, & ambulabant secundum Apostoli formam, ita ut etiam digni essent, quos Philippenses imitarentur, & obseruarent. Non igitur omnes quærebant, quæ sua sunt, & tamen suo quodam modo, id est, per figuram intellectio- nis, omnes quærebant, quæ sua sunt, ut Apostolus loquitur. Non igitur illata Scripturæ testimonia cogunt, ut intelligamus Pastores, & Sacerdotes, & Prophetas Testamenti veteris aliquo tempore omnes simul mendaces, & sceleratos fuisse, sed tantum aliquos.

DEINDE cum nihil horum dicatur in Concilium Sacerdotum, sed in Pastores, & Prophetas, qui separatim populi decipiebant, non videntur ea testimonia ad rem nostram facere; alia enim ratio est Pastorum in Concilio congregatorum publica auctoritate, & qui Dei nomine inuocato quæstiones diligenter excutiunt; alia verò dispersorum, & qui dum in locis quisque suis sedent, proprio iudicio indulgēt. Quare eadem Scriptura, quæ tam frequenter in Pastores malos inu- hitur, & a falsis Prophetis cauendum esse monet, eadem te- men eos, qui de aliqua re dubitant, ad Concilium Sacerdotum mittit, ac præcipit, ut id obseruēt, quod dixerint ij, qui præ- sunt loco, quem elegerit Dominus. Deuteron. 17.

DEINQUE etiam si nihil horum haberemus, tamen non continuo liceret omnia, quæ dicuntur in Scripturis aduer- sus Prophetas, & Sacerdotes Testamenti veteris, illa omnia transferre ad Sacerdotes Testamenti noui, præsertim in Concilio congregatos; certiores enim, & maiores promissio- nes Dei habet Ecclesia, quàm Synagoga. Nec enim de Synagoga vsquam legimus, quod de Ecclesia Christus dicit, Matth. 16. *Super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non praualebunt aduersus eam.* Nec id quod Apostolus ait 1. Tim. 3. *Eam esse columnam & firmamentum Veritatis.* Neque de Caypha scriptum est, sed de Petro: *Rogauit pro te, & non deficiat fides tua,* Luc. 22.

Obiicit SECUNDO idem Calvinus ibidem §. 4. hæc loca Testamenti novi, 2. Petri 2. quemadmodum fuerunt in populo veteri Pseudopropheta, sic & inter vos erunt falsi Doctores, sectas perditionis insinuantes. Actor. 20. Scio quòd post discessum meum intrabunt in vos lupi rapaces non parcētes gregi, & ex vobis ipsis erunt, qui loquentur peruersa, & abducant discipulos post se. Matth. 24. Et multi Pseudopropheta surgent, & seducent multos.

At sanè mirum est, si Calvinus, dum hæc proponeret, non ad se ipse oculos reflectebat, ac dicebat: Quid si ego ipse vnus fin de numero horum infelicium Pseudoprophetarum? clarissimè enim Christus, Petrus, ac Paulus describunt hæreticos sub nomine falsorum Prophetarum, qui repugnantes doctrinæ, quæ per Episcopos ordinaria successione in Ecclesia præsidentes conseruatur, sectas non metuunt introducere, vt abducant discipulos post se, & faciant sibi nomen in terra, vt alij Lutherani, alij Calvinistæ nominētur. Tantum verò abest, vt de Conciliis Episcoporum intelligi debeant ea loca, quæ monent, vt à falsis Prophetis caueamus, vt potius ea de causa ordinaria Concilia fiant, vt falsi Prophetæ detegantur, & confutentur, & tanquam lupi rapaces ab ouili Christi procul arceantur.

CAPVT VII.

Soluuntur argumenta petita ex testimoniis veterum Patrum.

REFERVNT secundo loco Patrum testimonia. ac primùm Calvinus adducit in medium S. Gregorium NAZIANZENVM, qui in epistola ad Procopium ita loquitur: Ego, si vera scribere oportet, ita animo affectus sum, vt omnia Episcoporum Concilia fugiam, quoniam nullius Concilij finem laetum, faustumq; vidi, nec quod depulsionem malorum potius, quàm accessionem, & incrementum habuerit.

RESPONDEO, non negat Nazianzenus legitima Concilia certam fidem facere, sed queritur suo tempore nullum Concilium fieri potuisse omni ex parte legitimum. id quod